

SPOROČILO ZA JAVNOST

51. redna seja Vlade Republike Slovenije

21. november 2019

Vlada določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Stvarnopravnega zakonika

Stvarno pravo je v sodobni pravni teoriji opredeljeno kot tisti ožji del sistema civilnega prava, ki poleg obligacijskega in dednega prava ureja premoženjska razmerja med posamezniki. V pravnem redu Republike Slovenije stvarnopravna razmerja ureja Stvarnopravni zakonik (v nadaljevanju SPZ), ki je začel veljati 1. januarja 2003, doslej pa je bil spremenjen samo enkrat, in sicer leta 2013 z Zakonom o spremembah Stvarnopravnega zakonika.

V času uporabe SPZ so se pokazale določene pomanjkljivosti oziroma možnosti za izboljšanje, zato je Ministrstvo za pravosodje pristopilo k pripravi sprememb. Vlada je tako na današnji seji določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Stvarnopravnega zakonika.

Predvsem glede na odziv prakse, ki omenjeni zakonik ocenjuje kot dober, je bil pristop k spremembam zadržan, v ustaljene institute z besedilom nismo posegali, s spremembami pa nadgrajujemo predvsem tiste institute, za katere se je tudi v sodni praksi pokazalo, da brez ustrezne normativne spremembe ureditev družbenih razmerij ni možna, ter tistih, ki niso več sledili poslovnemu prometu oziroma zavirajo njegov nadaljnji razvoj.

Predlagane spremembe stvarnega prava po eni strani tako sledijo potrebam poslovnega prometa, po drugi strani pa bodo predlagane dopolnitve etažne lastnine in nova ureditev povezanih nepremičnin omogočile ureditev razmerij, ki se v poslovni in življenjski praksi že oblikujejo, vendar s pomočjo drugih, za to manj primernih institutov stvarnega prava. S predlogom zakona se odpravljajo tudi nekatere nedoslednosti in pomanjkljivosti veljavne ureditve.

Poglavitne rešitve, ki jih Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Stvarnopravnega zakonika prinaša, so:

- **Opredelitev, da živali niso stvari, ampak živa bitja**

Člen 13 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da so živali čuteča bitja, s čimer Evropska unija v svojih dokumentih priznava živalim poseben pomen.

Ministrstvo za pravosodje je v predlog sprememb Stvarnopravnega zakonika vključilo določbo novega 15.a člena, ki določa, da so živali živa bitja ter da njihovo zaščito urejajo posebni zakoni. Za živali se uporabljajo določila Stvarnopravnega zakonika, ki urejajo premičnine, če zakon ne določa drugače.

Vključitev predlagane določbe v Stvarnopravni zakonik je prvi in pomemben korak pri zavedanju in podelitvi živalim posebnega statusa, hkrati pa je apel na pripravljavce ostale zakonodaje, da v prihodnje na posameznih področjih glede izvrševanja lastninskih upravičenj lastnika živali upošteva to njihovo značilnost.

Živali ni mogoče enačiti s položajem stvari, potrebno jim je priznati poseben položaj. Ocenjujemo, da je dozorel čas, ko mora družba na živali prenehati gledati kot zgolj na telesni predmet, ki ga človek obvladuje, in da je izključno namenjen služenju in izpolnjevanju osebnih interesov lastnika, kot to velja za stvari.

- **Prenova oziroma dograditev etažne lastnine in etažni lastnini podobnih položajev**

Na podlagi opozoril pravne teorije in pravne prakse, dejanskih potreb prometa z nepremičninami in novih zahtev, ki jih je že prinesla prostorska zakonodaja, se s predlogom omogoča oblikovanje takšnih stvarnopravnih položajev, ki v praksi že obstajajo, vendar se zaradi odsotnosti ustreznih pravnih pravil rešujejo s pomočjo drugih, za to manj primernih institutov stvarnega prava.

- **Prenova registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin**

Predlog zakona prinaša pravno podlago za prenovo registra neposestnih zastavnih pravic, ki bo sledila novim sodobnejšim tehničnim rešitvam v smeri za uporabnike bolj prijazne spletne aplikacije. Namen prenove registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin v sodoben register je zagotovitev hitrejšega in ažurnejšega opravljanja vpisov s strani oseb, ki so pooblaščenec za opravo takšnih vpisov, javnosti pa bo omogočen preglednejši in posledično transparentnejši vpogled v podatke registra – torej o obstoju registrske neposestne zastavne pravice.

Predlog zakona prinaša pravno podlago za vzpostavitev neposredne povezave med registrom neposestnih zastavnih pravic in drugimi registri, katerih (matični) podatki se vpisujejo tudi v register neposestnih zastavnih pravic (centralni register prebivalstva, Poslovni register, davčni register). S tem bo omogočeno takojšnje ažuriranje relevantnih sprememb podatkov, s čimer se bo zagotovila sprotna točnost podatkov. Po prenovi registra bo funkcija Ajpesa omejena na upravljavca registra, vpise vanj pa bodo zagotavljali kvalificirani upravičenci sami (notarji, sodišča, stečajni upravitelji, izvršitelji).

- **Spremembe na področju nepravil stvarnih služnosti v javno korist in stavbne pravice**

S predlagano ureditvijo se v primeru izvrševanja služnosti v javno korist odpravlja časovna omejitev, ki velja za nepravilne stvarne služnosti. Takšna služnost se tako lahko ustanovi tudi za obdobje, daljše od 30 let, lahko pa se ustanovi tudi za nedoločen čas, torej vse dokler je upravljanje z gospodarsko javno infrastrukturo, ki leži v ali na nepremičnini, obremenjeno s to služnostjo, potrebno za izvajanje javnih storitev. Prav tako se omogoča prenos nepravilne stvarne služnosti v javno korist na novega upravljavca takšnega podjetja, ne da bi bilo treba novemu upravljavcu, ki bo upravljal gospodarsko javno infrastrukturo v javno korist, ponovno skleniti pogodbo o ustanovitvi služnosti z lastniki služočih nepremičnin.

Pri stavbni pravici se odpravlja kogentna določba glede njenega trajanja (sedaj 99 let). Obe spremembi sledita tudi priporočilom Računskega sodišče RS v okviru Revizijskega poročila glede ureditev razmerij pri infrastrukturi za izvajanje gospodarskih javnih služb

Vir: Ministrstvo za pravosodje

Predlog resolucije o nacionalnem programu o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva in živilstva »Naša hrana, podeželje in naravni viri po letu 2021«

Vlada je določila besedilo Resolucije o nacionalnem programu o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva in živilstva »Naša hrana, podeželje in naravni viri po letu 2021«, ki je podlaga za nacionalne ukrepe in enovit strateški načrt za izpolnjevanje Skupne kmetijske politike.

Resolucija zasleduje naslednje cilje:

1. Odporna in konkurenčna pridelava in predelava hrane
2. Trajnostno upravljanje z naravnimi viri in zagotavljanje javnih dobrin
3. Dvig kakovosti življenja in gospodarske aktivnosti na podeželju
4. Horizontalni cilj: krepitev oblikovanja in prenosa znanja

Za odporno in konkurenčno pridelavo in predelavo hrane je ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano MKGP določilo naslednje cilje: zagotavljanje visokih standardov varne in kakovostne hrane; učinkovita raba in dostopnost virov; primerljiv dohodkovni položaj, stabilnost dohodka; krepitev agroživilskih verig in izboljšanje položaja kmeta v verigi; spodbujanje pridelave in porabe hrane z višjo dodano vrednostjo; krepitev tržne naravnosti in podjetništva; spodbujanje generacijske prenove; ohranitev proizvodnega potenciala in obsega kmetijskih zemljišč.

Za uresničitev cilja trajnostno upravljanje z naravnimi viri in zagotavljanje javnih dobrin, se med drugim stremi k zmanjšanju negativnih vplivov na vodo, tla in zrak; blaženje podnebnih sprememb, varovanju biotske raznovrstnosti, ohranjanju kmetijske kulturne krajine ter zagotavljanju dobrobiti živali.

Z vidika dviga kakovosti življenja in gospodarske aktivnosti na podeželju pa so cilji tudi spodbujanje dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, krepitev lokalnih pobud in medpanožnega sodelovanja ter krepitev navezave turizma na kakovostno hrano iz lokalnega okolja, ženske na podeželju in skrb za ranljive skupine.

Ne nazadnje pa horizontalni cilj zahteva krepitev raziskovalne podpore za razvoj kmetijstva in podeželja, učinkovit prenos znanja do končnih upravičencev, učinkovit sistem AKIS (Agricultural Knowledge and Innovation Systems) oziroma sistem znanja in inovacij na področju kmetijstva.

Pri pripravi dokumenta so bili upoštevani cilji Skupne kmetijske politike po letu 2021, mednarodni dogovori in strateški razvojni okviri Slovenije.

Vir: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Vlada izdala Uredbo o razvrstitvi prepovedanih drog

Vlada je izdala Uredbo o razvrstitvi prepovedanih drog. V slovensko zakonodajo se prenašajo štiri snovi, ki jih je Komisija Organizacije združenih narodov za droge na letošnjem rednem marčnem zasedanju razvrstila na seznam mednarodno reguliranih psihoaktivnih snovi, ena od teh snovi pa se prenaša tudi na podlagi Delegirane direktive Komisije (EU) 2019/369.

Prav tako se s predlogom uredbe uvaja oblikovno posodobljen in poenoten seznam prepovedanih drog, v katerem so vse snovi opredeljene na enak način.

Seznam snovi, ki se na seznam prepovedanih drog uvrščajo z novo uredbo: 4 snovi (3 sintetični kanabinoidi in 1 sintetični katinon) so dodane v 1. skupino

Zap. št.	Prepovedana droga	Kemijsko ime	Kemijska formula	Molekulska masa
261.	ADB-CHMINACA	N-(1-amino-3,3-dimetil-1-okso-2-butanol)-1-(cikloheksilmetil)-1H-indazol-3-karboksamid	C ₂₁ H ₃₀ N ₄ O ₂	370,5
262.	ADB-FUBINACA	N-(1-amino-3,3-dimetil-1-okso-2-butanol)-1-(4-fluorobenzil)-1H-indazol-3-karboksamid	C ₂₁ H ₂₃ FN ₄ O ₂	382,4
263.	FUB-AMB	metil-2-[[1-[(4-fluorofenil)metil]indazol-3-karbonil]amino]-3-metilbutanoat	C ₂₁ H ₂₂ FN ₃ O ₃	383,4
264.	N-ETILNORPENTILON	1-(1,3-benzodioxol-5-il)-2-(etilamino)pentan-1-on	C ₁₄ H ₁₉ NO ₃	249,3

Vir: Ministrstvo za zdravje

Določitev deležev odpadne električne in elektronske opreme

Vlada je sprejela Sklep o določitvi deležev odpadne električne in elektronske opreme, za katere morajo proizvajalci električne in elektronske opreme za leto 2019 zagotoviti zbiranje in obdelavo odpadne električne in elektronske opreme.

V skladu z Uredbo o odpadni električni in elektronski opremi mora proizvajalec električne in elektronske opreme na svoje stroške zagotavljati zbiranje in obdelavo vse zbrane odpadne električne in elektronske opreme (OEEO). Proizvajalec lahko navedeno obveznost izpolnjuje samostojno ali skupaj z drugimi proizvajalci, in sicer tako da pristopi k izvajanju skupnega načrta ravnanja z OEEO, s katerim nosilec skupnega načrta v njihovem imenu zagotavlja njihove obveznosti (zbiranje in obdelavo OEEO). Proizvajalec mora zbiranje in obdelavo OEEO zagotoviti za delež zbrane OEEO, ki je enak njegovemu deležu EE opreme, izraženemu v odstotkih, v skupni količini EE opreme, ki je bila v Sloveniji dana na trg v posameznem koledarskem letu, izraženi v odstotkih in se določi na podlagi uredbe. Deleže OEEO za nosilce skupnega načrta za posamezno leto določi vlada. Deleži se določijo v odstotkih ob upoštevanju razredov in podrazredov EE opreme, ki jo proizvajalci dajejo na trg, ob upoštevanju vseh načrtov in skupnih načrtov, vpisanih v evidenco načrtov ravnanja z OEEO, ki jo v okviru registra varstva okolja vodi Ministrstvo za okolje in prostor.

Vir: Ministrstvo za okolje in prostor

Vlada se je seznanila s Poročilom o delu Koordinacije služb na morju v letu 2018

Temelj za ustanovitev koordinacije služb na morju je Uredba o koordinaciji služb na morju. Uredba določa sodelovanje in način dela organov, ki delujejo na morju v okviru svojih pristojnosti na podlagi nacionalne in mednarodne zakonodaje, da se zagotovi usklajeno, povezano, racionalno in učinkovito delovanje ter izvajanje nalog pristojnih organov za skupno reševanje problematike, povezane z morjem (koordinacija služb na morju).

Koordinacija služb na morju se je prvič sestala 26.3.2013 v prostorih Uprave RS za pomorstvo. Deluje v skladu s Poslovnikom o koordinaciji služb na morju in jo vodi predstojnik Uprave RS za pomorstvo. O svojem delu poroča ministrstvu, vključenim v koordinacijo, in vladi v letnem poročilu.

Poročilo o delu Koordinacije služb na morju za obdobje od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018 vsebuje aktivnosti koordinacije služb na morju ter aktivnosti operativne pomorske koordinacije, ki je oblikovana za operativno usklajevanje, povezovanje, usmerjanje in neposredno izvajanje nalog koordinacije služb na morju. Iz poročila o delu Koordinacije služb na morju izhaja, da so bili v letu 2018 izvedeni skoraj vsi zadani cilji iz programa dela. Večji poudarek bo potreben za področje pomorske zaščite. Člani Koordinacije služb na morju so uspešno sodelovali v skupnih projektih si nudili medsebojno podporo, kar je podrobneje opisano v poročilu.

Vir: Ministrstvo za infrastrukturo

Uničenje zakonito zbranih dokazov z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov po preteku dveletnega obdobja ni namen zakonodajalca

Vlada je na današnji seji sprejela Mnenje o zahtevi za oceno ustavnosti četrtega odstavka 153. člena in drugega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku ter 107. in 149. do 152. člena Poslovnika Državnega zbora.

Glede na zgodovinsko in namensko razlago relevantnih določb ZKP, ki jo v zahtevi za oceno ustavnosti izpostavlja vlagatelj, ter glede na avtentično razlago, je očitno, da namen zakonodajalca ni bil uničenje zakonito zbranih dokazov z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov (PPU) po preteku dveletnega obdobja. Tek dveletnega roka torej pretrgajo dejanja tožilstva, usmerjena v kazenski pregon, uničenje izsledkov pa je upravičeno in sorazmerno le, če tožilec

izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona ali pa je v dveh letih po koncu izvajanja ukrepov povsem pasiven.

Po oceni vlade bi bila razlaga, v skladu s katero bi uničili izsledke PPU po poteku dveh let po koncu njihovega izvajanja, četudi je glede na aktivnosti državnega tožilca v tem obdobju jasno, da namerava nadaljevati kazenski pregon, ni pa še bil vložen obtožni akt (ali predlagana zahteva za preiskavo) in državni tožilec ni podal izjave, da ne bo začel kazenskega pregona, pretirano restriktivna oziroma bi pretirano omejila možnost učinkovitega pregona najtežjih kaznivih dejanj, torej tistih, pri katerih je glede na višino zagrožene kazni sicer mogoče izvajati PPU. Gre namreč tudi za najbolj odmevne primere gospodarskega kriminala in kriminala belih ovratnikov, kjer bo zavoljo morebitnega uničenja gradiva, zbranega s PPU, nastala tako škoda z vidika konkretnih postopkov (glede na težo in naravo očitanih dejanj in njihovo škodljivost za družbo), hkrati pa bodo nastale tudi težko merljive posledice za zaupanje v pravno državo.

153. in 154. člen Zakona o kazenskem postopku sta bila spremenjena z novelo ZKP-N, vendar ne zavoljo dopolnjevanja pomena ZKP, kakršnega je pred tem določila avtentična razlaga, temveč zavoljo zasledovanja še večje jasnosti določb in zaradi nekaterih drugih dopolnitev (npr. varovanja interesa oškodovanca, črtanja bančnih podatkov iz nabora gradiva, ki se sicer nanaša na prisilne preiskovalne ukrepe ipd.).

Vlada se do ustavnosti določb PoDZ-1 ne opredeljuje, saj gre za akt, ki ureja organizacijo in delo Državnega zbora ter uresničevanje pravic in dolžnosti poslank in poslancev. Vlada v postopku sprejemanja navedenega akta nima pristojnosti.

Vir: Ministrstvo za pravosodje

Odgovor vlade glede neizpolnjevanja Direktive o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst in Direktive o ohranjanju prosto živečih ptic

Vlada je sprejela odgovor Republike Slovenije v predsodnem postopku na uradni opomin Evropske komisije z dne 26. 7. 2019 zaradi neizpolnitve obveznosti členov Direktive o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst in Direktive o ohranjanju prosto živečih ptic (kršitev št. 2019/4058).

Evropska komisija je postopek začela zaradi upada populacij travniških vrst ptic in metulja barjanski okarček, pretežno zaradi netrajnostnih kmetijskih praks. Komisija meni, da Republika Slovenija ni vzpostavila in izvedla potrebnih ohranitvenih ukrepov za ohranitev habitatov travniških vrst ptic in metuljev ter travniških habitatnih tipov. Prav tako meni, da je Sloveniji manjka sistem za učinkovito preprečevanje slabšanja njihovega stanja.

Vlada Komisiji pojasnjuje vrsto ukrepov, ki jih je v zadnjem času sprejela za izboljšanje stanja navedenih habitatov in habitatnih tipov in Komisiji verjetno niso znani. Prav tako se obvezuje, da bo izvedla dodatne ukrepe za izboljšanje stanja in za odpravo drugih očitanih kršitev, nekatere že do sredine leta 2020, nekatere pa v okviru priprave in sprejemanja Strateškega načrta za Skupno kmetijsko politiko v RS.

Vir: Ministrstvo za okolje in prostor

Vlada sprejela odgovor o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji

Vlada je sprejela odgovor Republike Slovenije v predsodnem postopku na uradni opomin Evropske komisije z dne 26. 7. 2019 zaradi neizpolnitve obveznosti iz sedmega odstavka 5. člena Direktive (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji.

Direktiva 2016/1148/EU v sedmem odstavku 5. člena določa, da države članice za namene pregleda iz 23. člena Evropski komisiji predložijo potrebne informacije, da lahko slednja oceni

izvajanje te direktive, zlasti skladnost pristopov držav članic za določanje informacij o številu izvajalcev bistvenih storitev - IBS.

Glede na navedeno so bile komisiji z dopisom 21. 6. 2019 posredovane informacije iz sedmega odstavka 5. člena Direktive 2016/1148/EU, s katerimi je vlada takrat razpolagala s pripadajočimi prilogami, ter se zavezala, da bo uradno sporočila tudi število s strani Vlade Republike Slovenije določenih IBS, ko bodo le-ti določeni. Glede pomena subjekta za vsak sektor je bilo pojasnjeno, da je pomen subjekta po Uredbi o določitvi bistvenih storitev in podrobnejši metodologiji za določitev izvajalcev bistvenih storitev (uredba) vezan le na določitev obstoja enega izmed medpodročnih dejavnikov, in sicer iz točke 6. prvega odstavka 7. člena uredbe, ki je za posamezno bistveno storitev opredeljen v zadnjem stolpcu Priloge uredbe s pragovi določenimi za posamezno bistveno storitev (npr. inštalirana moč, letni promet, kapaciteta, število prepeljanih potnikov/obravnavanih oseb itd.).

V skladu z 258. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in točko (c) sedmega odstavka 5. člena Direktive 2016/1148/EU vlada pošilja informacijo o številu določenih IBS v Republiki Sloveniji in sicer v obliki Pregleda po sektorjih in podsektorjih, ki je opredeljen v prilogi ter vključuje informacijo o konkretnem IBS in bistveni storitvi, za katero je IBS določen.

V skladu z opisanim je Republika Slovenija določila že osemnajst (18) IBS. V okviru vladnega medresorskega usklajevanja se preverja izpolnjevanje meril za še štiri (4) IBS. Postopek določanja slednjih bo zaključen do konca decembra 2019. S tem bo Republika Slovenija izpolnila obveznosti iz sedmega odstavka 5. člena Direktive 2016/1148/EU. Evropsko komisijo bomo o določitvi obvestili takoj, ko bo Vlada Republike Slovenije sprejela končno odločitev ter določila še preostale štiri (4) IBS.

Vir: Ministrstvo za pravosodje

Vlada se je seznanila z informacijo o Evropskih partnerstvih v programu Obzorje Evropa

Vlada se je na današnji seji seznanila z informacijo o Evropskih partnerstvih v 9. okvirnem programu za raziskave in inovacije 2021-2027, v programu Obzorje Evropa. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport je vlada določila za vodenje koordinacije nosilcev posameznih Evropskih partnerstev. Ostalim ministrstvom pa je vlada naložila, da se, v okviru svojih pristojnosti in sredstev zagotovljenih v finančnih načrtih, dejavno vključujejo in sodelujejo kot slovenski nosilci posameznih Evropskih partnerstev.

Vir: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in tehnologijo

Financiranje projekta Izbor mednarodnih sodnikov, notranji in mednarodni postopek, ter vloga neodvisnih svetovalnih teles

Vlada je izdala sklep o potrditvi Sporazuma med Svetom Evrope in Vlado Republike Slovenije o financiranju projekta Izbor mednarodnih sodnikov, notranji in mednarodni postopek, ter vloga neodvisnih svetovalnih teles.

Generalni sekretar Sveta Evrope je novembra 2018 veleposlanikom držav članic Sveta Evrope poslal obvestilo o dobroimetju držav članic v bilanci rednega proračuna za leto 2017. Za Slovenijo je to pomenilo znesek v višini 2.448,10 EUR. Ministrstvo za zunanje zadeve je predlagalo, da vlada ta sredstva nameni za delovanje Direktorata za mednarodno javno pravo Sveta, ki že več let deluje kadrovsko in finančno podhranjeno, hkrati pa se posebej od pravnega svetovalca zahtevajo vedno bolj zahtevne in kompleksne naloge z neposrednim vplivom na integriteto in prihodnost organizacije. Direktorat pokriva tudi delovanje Odbora pravnih svetovalcev za mednarodno javno pravo Sveta Evrope, enega izmed najbolj prepoznavnih odborov organizacije, in v ta namen nima posebej dodeljenih kadrov. Predlog je bil oblikovan tudi v luči 70. obletnice delovanja Sveta Evrope v letu 2019.

Vlada je sprejela sklep o preusmeritvi presežka delovanja Direktorata za mednarodno javno pravo Sveta Evrope, ki je bila skladna s prioritetskimi nalogami Republike Slovenije v Svetu Evrope in njenimi zunanjepolitičnimi aktivnostmi ter prednostnimi nalogami na področju vladavine prava in človekovih pravic.

Sekretariat Sveta Evrope je v ta namen julija letos posredoval osnutek sporazuma, na podlagi katerega bi bila sredstva namenjena sofinanciranju projekta Izbor mednarodnih sodnikov, notranji in mednarodni postopek, ter vloga neodvisnih svetovalnih teles, ki se izvaja od oktobra 2019 do decembra 2020.

Vir: Ministrstvo za zunanje zadeve

Vlada opozarja na nejasnost predlaganega besedila spremembe Kazenskega zakonika

Vlada je na današnji seji sprejela Mnenje o Predlogu Zakona o spremembi Kazenskega zakonika, ki ga je Državnemu zboru predložil Državni svet.

Navedeni predlog KZ-1G predvideva spremembo prvega in tretjega odstavka 308. člena Kazenskega zakonika. Sprememba prvega odstavka je predlagana tako, da kot kaznivo dejanje določa vsakršno nezakonito prekoračitev meje Republike Slovenije ali kakšen drugačen vstop na njeno ozemlje. Za prvo tako prekoračitev državne meje ali vstop na ozemlje Republike Slovenije predvideva kazen »takojšnjega izгона iz Republike Slovenije«, ob ponovitvi pa predvideva kazen zapora od enega do dveh let in denarno kazen ter izrecno predpisuje, da »po prestani kazni sledi izgon iz Republike Slovenije«. Sprememba tretjega odstavka 308. člena KZ-1 pa določa strožjo kazen za tam določeno kaznivo dejanje – in sicer iz kazni do petih let zapora na kazen od petih do petnajstih let zapora.

Vlada uvodoma ugotavlja, da Zakon o tujcih v 12. členu opredeljuje nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo, v 145. členu pa je nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo določen kot prekršek s predpisano globo od 500 do 1.200 evrov. Navedeno pomeni, da bi bilo v primeru sprejema in uveljavitve Predloga KZ-1G enako dejanje določeno hkrati kot prekršek in kot kaznivo dejanje.

Vlada nadalje pojasnjuje, da je v skladu s tretjim odstavkom 44. člena KZ-1 izgon tujca iz države mogoče izreči le kot stransko kazen poleg kazni zapora, denarne kazni ali pogojne obsodbe. V skladu z veljavnimi določbami Splošnega dela KZ-1 se torej izgon tujca iz države ne more določati in izrehati kot glavna kazen, kar predlagatelj predlaga za prvo storitev kaznivega dejanja po spremenjenem prvem odstavku 308. člena KZ-1.

Sodišče mora pred izrekom stranske kazni izгона tujca iz države presoјati, ali so podane konkretne osebne okoliščine, ki pomenijo resno grožnjo javnemu redu ali javni varnosti, in posledično ni mogoče kar v zakonu določiti, da je sama storitev določenega kaznivega dejanja temelj za izrek izгона tujca iz države.

Ob tem se vlada sprašuje tudi o pomenu določitve »takojšnjega« izгона iz Republike Slovenije, kot to predvideva predlagatelj. V kazenskem postopku namreč ni mogoča izvršitev predpisane sankcije kar na podlagi zakona ob odkritju osumljenca kaznivega dejanja, ampak sankcijo izreče sodišče v sodnem postopku na podlagi okoliščin konkretnega primera. V skladu z Zakonom o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) je poleg skrajšanega postopka pred okrajnim sodiščem (kamor bi glede na predlagano kazen sodili postopki v zvezi s kaznivim dejanjem po spremenjenem prvem odstavku 308. člena KZ-1) sicer opredeljen tudi sorazmerno hiter postopek za izdajo kaznovalnega naloga, katerega izdajo državni tožilec lahko predlaga sodišču za kazniva dejanja iz pristojnosti okrajnega sodišča. V skladu s prvim odstavkom 445.a člena ZKP sodišče kaznovalni nalog, če se s predlogom državnega tožilca strinja, izda ne da bi opravilo glavno obravnavo, vendar pa glede na drugi odstavek istega člena v kaznovalnem nalogu ni mogoč izrek stranske kazni izгона tujca iz države.

Vlada v zvezi z navedenim predlogom opozarja na nesorazmerje predlagane kazni s siceršnjo sistematiko veljavnih predpisanih kazni za druga kazniva dejanja v KZ-1.

Vlada v svojem mnenju izpostavlja tudi nejasnost predlaganega besedila spremembe prvega odstavka 308. člena KZ-1, ki poleg »kdor nezakonito prekorači državno mejo Republike Slovenije« določa tudi znak kaznivega dejanja, ki se glasi »ali kako drugače vstopi na njeno ozemlje«, saj ni jasno, kakšen vstop – poleg nezakonitega – bi še lahko bil znak predlaganega kaznivega dejanja.

Po mnenju vlade bi lahko bil predlog za spremembo 308. člena KZ-1 v nasprotju z Ustavo Republike Slovenije in pravnim redom Evropske unije z obravnavanega področja, hkrati pa tudi ni skladen s sistematiko Splošnega dela KZ-1.

Glede na navedeno vlada Predloga KZ-1G ne podpira.

Vir: Ministrstvo za pravosodje

Vlada ne podpira priporočila skupine poslank in poslancev za takojšnje prenehanje sodelovanja Republike Slovenije v mednarodni misiji v Afganistanu

Skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim dr. Matejem T. Vatovcem je v Državni zbor vložila Predlog priporočila vladi za takojšnje prenehanje sodelovanja Republike Slovenije v vojni v Afganistanu (predlog priporočila). V predlogu priporočila se vladi predlaga, da nemudoma prične z umikom vseh pripadnic in pripadnikov Slovenske vojske iz Islamske republike Afganistan in da nemudoma zaustavi vsa vplačila sredstev v Skrbniški sklad za Afganistansko nacionalno vojsko (ANA TF). Prav tako se vladi predlaga, da se pred kakršnokoli nadaljnjo napotitvijo enot Slovenske vojske v Islamsko republiko Afganistan o tem predhodno posvetuje z Državnim zborom in da pri glasovanju o odločitvah znotraj struktur zveze Nato glede vojaških misij in operacij izhaja iz mirovne politike ter kulture miru in nenasilja.

Vlada v mnenju uvodoma poudarja, da je Republika Slovenija (RS) trdno zavezana vzpostavitvi dolgoročne varnosti in stabilnosti v Afganistanu. Podpiramo prizadevanja mednarodne skupnosti za trajno rešitev krize v Afganistanu na politični ravni, kar pogojuje končanje mednarodnih vojaških aktivnosti v tej državi, ki ni časovno vnaprej določeno. Zavedamo se, da trajna razrešitev konflikta v Afganistanu ne bo dosežena na vojaški način, temveč v okviru vključujočega mirovnega procesa in ob ustrezni vlogi ter lastništvu Afganistana. Ob tem pa je treba poudariti, da Natova in širša partnerska vojaška prisotnost ter podporno delovanje v Afganistanu še vedno ostajata nujni za zagotovitev primernih okoliščin in pogojev, ki bodo omogočili nemoteno in uspešno izvajanje mirovnega procesa. Poleg tega Afganistanske nacionalne obrambne in varnostne sile (ANDSF) še niso dosegle želene ravni zmogljivosti in učinkovitosti, kar bi afganistanskim oblastem omogočilo povsem samostojno zagotavljanje miru in varnosti na območju celotne države. Potreben je enoten, preudaren in fleksibilen zavezniški pristop, ki upošteva razmere in potrebe na terenu, ohranja in nadgrajuje dosedanje dosežke Natove misije Odločna podpora (RSM) ter ne spodkopava solidarne, odgovorne in verodostojne države zavezništva v odnosu do Afganistana in njegovih varnostnih struktur. Te se nadalje spoprijemajo s precejšnjimi izzivi. Kljub temu prepoznavamo njihov napredek in napore afganistanskih oblasti na področjih varovanja človekovih pravic, izvajanja resolucije o ženskah, miru in varnosti ter zaščite otrok in civilistov v oboroženih spopadih (Poročilo generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov (OZN), št. A/73/902–S/2019/493, z dne 14. junija 2019). Treba je še poudariti, da je misija RSM pri svojem delovanju povsem zavezana preprečevanju civilnih žrtev. Na zasedanju voditeljev Nata julija 2018 v Bruslju smo se zaveznice in operativne partnerice zavezale nadaljevati misijo RSM in podaljšati finančno pomoč ANDSF do leta 2024. ANDSF kljub izkazanemu napredku še vedno potrebujejo mednarodno podporo v obliki vojaškega usposabljanja, svetovanja in pomoči prek misije RSM in finančno podporo, ki se jim zagotavlja z vplačili v ANA TF.

RS deluje v Afganistanu v skladu z [Deklaracijo o zunanji politiki Republike Slovenije](#), ki jo je Državni zbor sprejel 10. julija 2015. Iz te med drugim izhaja, da RS, skupaj z drugimi subjekti mednarodnega prava ter s svojim delovanjem v različnih oblikah sodelovanja v mednarodni skupnosti na globalni in regionalni ravni, tvorno prispeva k razvoju mednarodne skupnosti, utemeljenem na miru in varnosti, mirnem reševanju sporov, suvereni enakosti držav,

spoštovanju temeljnih človekovih pravic in svoboščin ter človekovega dostojanstva, na spoštovanju mednarodnega prava, zagotavljanju človekove varnosti, mednarodne pravičnosti in solidarnosti, na uveljavljanju načel dobrega upravljanja ter doseganju ciljev trajnostnega razvoja na globalni ravni. Deklaracija med cilji zunanje politike RS navaja varnost RS, mir, varnost in politično stabilnost v sosedstvu in Evropi ter širše v svetu in okrepljen multilateralni sistem, ki temelji na učinkoviti OZN, suvereni enakosti držav, kolektivni varnosti, mirnem reševanju sporov, samoodločbi narodov, visokih standardih človekovih pravic, močni vlogi mednarodnega prava, okrepljenem mednarodnem razvojnem sodelovanju, humanitarni pomoči in trajnostnem razvoju. Med prednostnimi področji in območji zunanje politike RS pa navaja še krepitev vidnosti in vloge RS v Natu kot temeljnem okviru nacionalne in evropske varnosti, krepitev čezatlantskega sodelovanja na podlagi skupnih vrednot in vzajemnih interesov, boj proti terorizmu in ekstremizmu, vključno z odpravljanjem okoliščin, ki ustvarjajo plodna tla za ekstremizem. Ključno mednarodnopravno podlago za sodelovanje RS v misiji RSM predstavljajo vabilo afganistanske vlade za vzpostavitev te misije, Sporazum o statusu sil med Islamsko republiko Afganistan in Natom, z dne 30. septembra 2014, ki ga je 27. novembra 2014 ratificiral afganistanski parlament, ter soglasno sprejeta Resolucija Varnostnega sveta OZN 2189/14, z dne 12. decembra 2014.

Nenaden umik vseh pripadnikov Slovenske vojske (SV) iz Afganistana in zaustavitev vplačil v ANA TF, kot je predlagano v predlogu priporočila, bi pomenila bistven odmik RS od dosedanjih nacionalnih stališč, zastavljenih načrtov sodelovanja SV v misiji RSM in izpolnjevanja sprejetih zavezniških zavez glede Afganistana, ANDSF in RSM, ki ostaja ena izmed prednostnih Natovih misij. Takšna poteza bi zmanjšala zavezniško in širšo mednarodno verodostojnost RS, prav tako pa bi negativno vplivala na naše izpolnjevanje operativnega segmenta zavezniške delitve bremena, kar bo ena ključnih tem decembrskega srečanja voditeljev Nata v Londonu. V luči zgoraj opisanih občutljivih varnostnih razmer v Afganistanu ter prizadevanj za trajno stabilnost v državi bi takšno ravnanje RS predstavljalo tudi zelo slab signal drugim državam in mednarodnim organizacijam v državi, kakor tudi samemu Afganistanu. Vlada zato ne podpira predlogov priporočil glede umika SV iz Afganistana in zaustavitve vplačil v ANA TF.

RS bo pri načrtovanju in izvajanju prihodnjega sodelovanja v RSM sledila načelu »skupaj v misijo in skupaj iz nje«, do nadaljnjega pa v njej ostaja z nespremenjenim kontingentom osmih pripadnikov SV. Tako bo skladno s svojimi zmožnostmi, interesi in cilji sodelovala pri nadaljnjem uresničevanju poslanstva te misije, prihodnji obseg in sestavo vojaškega prispevka pa bo po potrebi ustrezno prilagajala zahtevam misije, načrtom in odločitvam zavezništva in operativnih partneric, razvoju varnostnih razmer v Afganistanu in drugim bistvenim dejavnikom. V ANA TF bo RS leta 2020 prispevala 750.000 USD, prispevanju v ta sklad pa se je zavezala do leta 2024.

Odločanje o sodelovanju SV pri izvrševanju obveznosti, prevzetih v Natu oziroma s Severnoatlantsko pogodbo, vključno s sodelovanjem SV v zavezniških operacijah in misijah, poteka skladno z veljavno pravno ureditvijo in pomeni realizacijo s strani RS sprejetih zavez. Prav tako odločitve vlade o sodelovanju SV v zavezniških operacijah in misijah, kot je misija RSM, temeljijo na strateških in političnih usmeritvah, ki jih določa oziroma sprejema državni zbor. Skladno s Strategijo sodelovanja Republike Slovenije v mednarodnih operacijah in misijah se v primerih sodelovanja v novih mednarodnih operacijah in misijah, kot pri predčasnem prenehanju sodelovanja oziroma ob bistvenih spremembah namena ali obsega določenih mednarodnih operacij in misij, postopek odločanja o sodelovanju izvede dvofazno (najprej obravnava vladne pobude v obliki namere v državnem zboru, nato vlada sprejme dokončno odločitev ob upoštevanju nacionalnih interesov, mednarodnih obveznosti in razprave v državnem zboru). Ob tem strategija zagotavlja tudi nadzorno vlogo državnega zbora, saj mora vlada najmanj enkrat letno seznaniti državni zbor o sodelovanju v potekajočih mednarodnih operacijah in misijah. Vlada ne podpira predloga priporočila, po katerem naj se pred kakršnokoli nadaljnjo napotitvijo enot SV v Afganistan predhodno posvetuje z državnim zborom. Postopki odločanja in seznanjanja o nadaljnjem sodelovanju SV v misiji RSM bodo potekali skladno s področno zakonodajo in strategijo, pri čemer je predhodna razprava v državnem zboru predvidena v prej navedenih primerih, in ne pred vsako nadaljnjo napotitvijo slovenskih kontingentov v misijo RSM.

V povezavi s predlogom priporočila, da naj vlada pri glasovanju o odločitvah znotraj struktur Nata glede vojaških misij in operacij izhaja iz mirovne politike ter kulture miru in nenasilja, vlada poudarja, da je mirovna politika in v tem okviru zagotavljanje miru v svetu, tudi s krepitvijo varnosti in stabilnosti v mednarodni skupnosti, eden izmed ključnih nacionalnovarnostnih ciljev RS, opredeljenih v Resoluciji o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije. RS je članica OZN, katere ustanovna listina (Uradni list RS, št. 35/92) med cilji te organizacije izpostavlja razvijanje prijateljskih odnosov med narodi, slonečih na spoštovanju načela enakopravnosti ljudstev in njihove samoodločbe, ter izvajanje ukrepov za utrditev svetovnega miru. Skladno s 3.a členom Ustave Republike Slovenije lahko RS z mednarodno pogodbo, ki jo ratificira državni zbor z dvotretjinsko večino glasov vseh poslancev, prenese izvrševanje dela suverenih pravic na mednarodne organizacije, ki temeljijo na spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, demokracije in načel pravne države, ter vstopi v obrambno zvezo z državami, ki temeljijo na spoštovanju teh vrednot. Na tej podlagi je RS leta 2004 s pristopom k Severnoatlantski pogodbi postala članica Nata. Skladno z določili Severnoatlantske pogodbe je tudi delovanje Nata zavezano k ohranjanju mednarodnega miru, skladno s cilji OZN (1. člen), in usmerjeno k razvoju miroljubnih in prijateljskih mednarodnih odnosov (2. člen). Za učinkovitejše doseganje ciljev zaveznitva (3. člen) pogodbenice tako vsaka zase kot skupaj vzdržujejo individualno in kolektivno obrambno sposobnost. V skladu z mednarodnopravnimi obveznostmi, ki izhajajo iz članstva v Natu, RS sodeluje pri oblikovanju in izvajanju zavezniške obrambne politike na področju vojaških misij in operacij, predvsem z namenom odvratanja potencialnih konfliktov ter vzpostavljanja in ohranjanja miru, kar je tudi skladno z izhodišči resolucije. S tem se po mnenju vlade uresničujejo načela iz 124. člena Ustave Republike Slovenije, skladno s katerimi izhaja država pri zagotavljanju varnosti predvsem iz mirovne politike ter kulture miru in nenasilja, zato je predlagano priporočilo nepotrebno in ga vlada ne podpira.

Vlada v zaključku poudarja, da je ob upoštevanju zgoraj navedenih stališč vlade, Predlog priporočila Vladi Republike Slovenije za takojšnje prenehanje sodelovanja Republike Slovenije v vojni v Afganistanu, ki ga Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim dr. Matejem T. Vatovcem, nesprejemljiv oziroma v določenem delu nepotreben, zato ga vlada ne podpira.

Vir: Ministrstvo za obrambo

Vlada odgovorila Komisiji državnega zbora za peticije, človekove pravice in enake možnosti v zvezi z institucionalnim varstvom starejših oseb

Vlada je sprejela opredelitev do sklepov Komisije državnega zbora za peticije, človekove pravice in enake možnosti ob obravnavi "Problema institucionalnega varstva starejših oseb v Republiki Sloveniji s poudarkom na pomanjkanju kadrov, prostorskih kapacitet ter finančnih sredstev, posebej v oddelkih za osebe z demenco" in ga posreduje Komisiji državnega zbora za peticije, človekove pravice in enake možnosti.

Povišanje sredstev za oskrbo starejših ni predvideno. Načrtovane pa so številne aktivnosti za izboljšanje skrbi za starejše. Poleg tega je vlada napovedala tudi sprejetje Zakona o dolgotrajni oskrbi v letu 2020.

Vlada se na izzive, povezane z demografskimi spremembami, odziva s Strategijo dolgožive družbe, ki je bila sprejeta leta 2017. Strategija dolgožive družbe izpostavlja ključne izzive, ki kažejo smer potrebnih prilagoditev in sprememb v štirih sklopih (stebrih):

- zaposlenost/delovna aktivnost (prilagoditve na trgu dela, vključno z izobraževanjem in usposabljanjem, spodbujanje priseljevanja tuje delovne sile);
- samostojno, zdravo in varno življenje vseh generacij (sistemi socialne zaščite, dostopnost do zdravstvenih storitev in dolgotrajne oskrbe, skrb za zdravje, zmanjševanje neenakosti v zdravju);
- vključenost v družbo (medgeneracijsko sodelovanje, prostovoljstvo, uporaba IKT za komunikacijo, preprečevanje diskriminacije in nasilja v družbi, politično udejstvovanje);
- oblikovanje okolja za aktivnost v celotnem življenjskem obdobju (prilagoditve v gospodarstvu, prilagoditve bivalnih razmer ter prometne ureditve s podporo IKT in tehnoloških rešitev).

Za doseganje ciljev, ki prispevajo k kakovosti življenja starejše populacije so pomembni tudi naslednji strateški dokumenti pristojnih resorjev: Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013-2020, Strategija za obvladovanje demence v Sloveniji do leta 2020, Resolucija o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2016–2025 »Skupaj za družbo zdravja« in Resolucija o nacionalnem programu duševnega zdravja 2018–2028.

Vlada tudi pojasnjuje, da se je v Koalicijskem sporazumu za mandatno obdobje 2018–2022 zavezala k vzpostavitvi samostojnega, integriranega in vzdržnega sistema dolgotrajne oskrbe, ki bo posameznikom in družinam omogočal svobodno izbiro oblike oskrbe s kakovostnimi socialnimi in zdravstvenimi storitvami ter primerljive pravice za primerljive potrebe. Predlog Zakona o dolgotrajni oskrbi pripravlja Ministrstvo za zdravje v sodelovanju z drugimi resorji. Predlogi sistemskih rešitev bodo vključevali povezovanje in nadgradnjo obstoječih ureditev, ob upoštevanju mednarodne definicije dolgotrajne oskrbe. Gre za niz storitev oziroma pravic, ki jih potrebujejo osebe, ki so zaradi posledic bolezni, starostne oslabelosti, poškodb, invalidnosti, pomanjkanja ali izgube intelektualnih sposobnosti v daljšem časovnem obdobju odvisne od pomoči drugih oseb pri opravljanju osnovnih in podpornih opravil.

V skladu z Normativnim delovnim programom vlade za leto 2019 bo predlog Zakona o dolgotrajni oskrbi posredovan v Državni zbor v letu 2020.

Vir: Ministrstvo za zdravje

Odgovor na poslansko vprašanje v zvezi s pripravo in vložitvijo Zakona o zaščiti vodnega vira Malni pri Planini

Vlada je sprejela odgovor na pisno poslansko vprašanje Zvonka Černača v zvezi s pripravo in vložitvijo Zakona o zaščiti vodnega vira Malni pri Planini.

Vlada med drugim odgovarja, da je bilo iz osnutka Zakona o zaščiti vodnega vira Malni pri Planini ugotovljeno, da ima formalne in vsebinske pomanjkljivosti, zaradi česar ga ni bilo mogoče posredovati v postopek sprejema. Ključna pomanjkljivost je bila ta, da bi navedeni predlog zakona dal pravno podlago za zaščito vodnih virov zgolj na območju, kjer se nahaja zajetje pitne vode na kraškem izviru Malenščica (zajetje Malni), na katerega je priključen vodovodni sistem Postojna – Pivka. Osniutek Zakona o zaščiti vodnega vira Malni pri Planini je tako določal vodovarstveno območje zgolj za vodna telesa, ki se uporabljajo za javno oskrbo s pitno vodo iz zajetja Malni. Znotraj istega vodovarstvenega območja za zajetje Malni pa se nahaja 41 zajetij (zajeti izviri ali črpalne vrtine), ki so vključeni v sistem javne oskrbe prebivalcev s pitno vodo v občinah Bloke, Cerknica, Ilirska Bistrica, Loška dolina, Pivka in Postojna oziroma so javni oskrbi s pitno vodo namenjeni v bodoče, zato je treba zavarovati tudi ta zajetja na obravnavanem vodovarstvenem območju. Tako Zakon o zaščiti vodnega vira Malni pri Planini kot tudi Zakon o vodovarstvenih območjih za občine Bloke, Cerknica, Ilirska Bistrica, Loška dolina, Pivka in Postojna, bi glede na veljavni pravni red predstavljala specialna zakona. Ministrstvo za okolje in prostor je 10. 10. 2019 v medresorsko usklajevanje poslalo predlog Zakona o vodovarstvenih območjih za občine Bloke, Cerknica, Ilirska Bistrica, Loška dolina, Pivka in Postojna. Po opravljenem medresorskem usklajevanju se bo odločilo, ali bo glede na mnenja in pripombe iz medresorskega usklajevanja predlog zakona poslan v vladno proceduro in v postopek sprejemanja Državnemu zboru.

Vir: Ministrstvo za okolje in prostor

Odgovor vlade na pisno poslansko vprašanje Marijana Pojbiča

Vlada je sprejela odgovor na pisno poslansko vprašanje Marijana Pojbiča v zvezi z Zakonom o dolgotrajni oskrbi.

Vlada odgovarja, da je bilo v času mandata dr. Anje Kopač Mrak od 2013 do 2018 v okviru Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti na področju dolgotrajne oskrbe

in deinstitucionalizacije izveden en projekt, in sicer »Priprava podlag za izvedbo pilotnih projektov, ki bodo podpirali prehod v izvajanje systemskega zakona o dolgotrajni oskrbi« v višini 69.999,95 evrov. V okviru navedenega projekta so bili doseženi naslednji cilji: (i) pripravljeno orodje za ocenjevanje potreb uporabnikov, metodiko postopka in določanje upravičenosti do storitev dolgotrajne oskrbe, (ii) opravljen pregled dostopnosti, kakovosti in načina zbiranja podatkov povezanih z dolgotrajno oskrbo po občinah in regijah v Sloveniji in (iii) razvita spletna aplikacija za spremljanje in načrtovanje storitev dolgotrajne oskrbe. Projekt je izvajal Inštitut RS za socialno varstvo, od 1. 9. 2016 do 30. 9. 2017 in je bil sofinanciran s sredstvi Evropskega socialnega sklada iz Operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014 – 2020. Vlada pojasnjuje, da so bile pripravljene tri študije: "Priprava izhodišč izvedbe deinstitucionalizacije v Republiki Sloveniji" v višini 37.050,00 EUR, "Izdelava analize ponudbe oskrbovanih stanovanj v RS" v višini 20.581,40 EUR ter "Analiza stanja in pregled obstoječih storitev institucionalnega varstva in oskrbe v skupnosti" v višini 11.433,15 EUR.

V času mandata so bili načrtovani še drugi projekti s področja deinstitucionalizacije, ki pa niso bili potrjeni ali pri njih do septembra 2018 ni prišlo do realizacije sredstev. Gre za projekte načrtovane v okviru 9.2 in 9.3 specifičnega cilja Operativnega programa izvajanja evropske kohezijske politike za obdobje 2014 – 2020.

V mandatu Milojke Kolar Celarc, ki je trajal od 18. 9. 2014 do 13. 9. 2018, je bil v Izvedbenem načrtu Operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike za programsko obdobje 2014 -2020 sprejet sklep, da Ministrstvo za zdravje od leta 2017 do leta 2022 izvaja naslednje projekte na področju dolgotrajne oskrbe: "Informacijska podpora za izvajanje sistema dolgotrajne oskrbe", "Prilagoditev in preoblikovanje obstoječih mrež institucionalnega varstva ter vstop novih izvajalcev za nudenje skupnostnih storitev in programov za starejše", "Model dolgotrajne oskrbe v skupnosti" in "Izvedba pilotnih projektov, ki bodo podpirali prehod v izvajanje systemskega zakona o dolgotrajni oskrbi".

V letu 2019 sta bila projekta "Informacijska podpora za izvajanje sistema dolgotrajne oskrbe" in "Model dolgotrajne oskrbe v skupnosti" združena v enoten projekt "Model dolgotrajne oskrbe v skupnosti".

Skupna vrednost projektov, ki se izvajajo do leta 2022 in so namenjeni področju dolgotrajne oskrbe znaša 23,7 mio eur. Od tega je bilo v obdobju od 18. 9. 2014 do 13. 9. 2018 porabljenih 149.960,19 eur.

Vir: Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti

Vlada sprejela odgovor na poslansko vprašanje v zvezi z uporabo delovnega prava v primeru poslanskega mandata

Vlada je sprejela odgovor na poslansko vprašanje poslanca Zmaga Jelinčiča Plemenitega v zvezi z uporabo delovnega prava v primeru poslanskega mandata in ga pošlje Državnemu zboru.

Poslanec Zmago Jelinčič Plemeniti je v imenu poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke na vlado naslovil pisno poslansko vprašanje, ki se nanaša na izvrševanje poslanske funkcije in na uporabo delovnega prava, predvsem v delu, ki ureja povračila stroškov v zvezi z delom. Poslanec navaja posebnosti poslanske funkcije, kar vpliva tudi na delo Državnega zbora.

Uvodoma vlada poudarja, da se zaveda načela delitve oblasti, prav tako pa poudarja, da v okviru urejanja systemskih zadev, ki se nanašajo na pravice in obveznosti, vedno dosledno sledi načelu, da se pravice in obveznosti funkcionarjev urejajo z zakonom, pravice in obveznosti javnih uslužbencev pa v odvisnosti od vrste pravic z zakonom, podzakonskim aktom in kolektivnimi pogodbami. Pri tem pa vlada upošteva tudi načelo gospodarne rabe javnih sredstev in dejstvo, da se praviloma zagotavljajo ob enakih pogojih tudi enake pravice, seveda ob upoštevanju posebnosti posameznih funkcij ali poklicnih skupin v javnem sektorju.

Vlada soglaša z navedbo poslanca, da 130. člen ZDR-1 določa, kateri stroški v zvezi z delom pripadajo delavcu. Navedeni člen namreč v prvem odstavku določa, da mora delodajalec delavcu zagotoviti povračilo stroškov za prehrano med delom, za prevoz na delo in z dela ter povračilo stroškov, ki jih ima pri opravljanju določenih del in nalog na službenem potovanju. Vlada pa ne vidi neposredne povezave navedenega člena s členoma ZDR-1 (142. in 155. člen), ki urejata delovni čas oziroma počitek med zaporednima dnevoma, kar pojasnjuje v nadaljevanju. Prav tako vlada ne vidi povezave s četrtem odstavkom 33. člena ZDR-1, ki sicer res vsebuje določbe glede oddaljenosti kraja opravljanja dela, vendar pa je ta odstavek treba brati v povezavi s tretjim odstavkom istega člena, oba odstavka 33. člena pa določata:

»(3) V kolikor z zakonom ali kolektivno pogodbo ni določeno drugače, lahko delodajalec z namenom ohranitve zaposlitve ali zagotovitve nemotenega poteka delovnega procesa delavcu pisno odredi začasno opravljanje drugega ustreznega dela v primerih začasno povečanega obsega dela na drugem delovnem mestu oziroma vrsti dela pri delodajalcu, začasno zmanjšanega obsega dela na delovnem mestu oziroma v okviru vrste dela, ki ga opravlja, in nadomeščanja začasno odsotnega delavca. Pisna odreditev se lahko pošlje delavcu tudi po elektronski poti na elektronski naslov delavca, ki ga zagotavlja in uporabo nalaga delodajalec.

(4) Ustrezno delo iz prejšnjega odstavka je delo, za katerega delavec izpolnjuje pogoje in za katerega se zahteva enaka vrsta in raven izobrazbe, kot se zahteva za opravljanje dela, za katerega ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, in za delovni čas, kot je dogovorjen za delo, za katerega ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, ter kraj opravljanja dela ni oddaljen več kot tri ure vožnje v obe smeri z javnim prevoznim sredstvom ali z organiziranim prevozom delodajalca od kraja bivanja delavca.«

Glede na vsebino navedenih odstavkov je torej jasno, da ju ni mogoče uporabljati v primeru opravljanja poslanske funkcije, saj urejata popolnoma drugačno situacijo.

Poslanci Državnega zbora so izvoljeni na neposrednih volitvah in svojo funkcijo opravljajo poklicno. Poslanci so funkcionarji, ki funkcijo pridobijo z izvolitvijo na volitvah za razliko od javnih uslužbencev, ki sklenejo pogodbo o zaposlitvi na podlagi izbire v okviru javnega natečaja ali objave prostega delovnega mesta. Ne glede na to razliko pa imajo tudi poslancu pravice, ki jih imajo javni uslužbenci in tudi drugi zaposleni v Republiki Sloveniji, ki imajo sklenjeno delovno razmerje, in sicer skladno z Zakonom o poslancih imajo poslanci pravico do plače in do letnega dopusta, pravico do nadomestila za čas letnega dopusta in pravico do nadomestila plače za čas zadržanosti zaradi bolezni ter pravico do drugih osebnih prejemkov in povračil.

Poslancu se šteje čas opravljanja funkcije v delovno dobo. Poslanec je v času opravljanja funkcije socialno zavarovan po predpisih o socialnem zavarovanju, ki veljajo za osebe v delovnem razmerju. Navedene določbe zakona določajo pravice, ki pripadajo poslancem, nikakor pa ne enačijo poslancev z javnimi uslužbenci.

Glede povračil stroškov in drugih prejemkov je bila v letu 2012 zaradi uravnoteženja javnih financ za javni sektor sprejeta spremenjena ureditev na tem področju. Gre za Zakon za uravnoteženje javnih financ – ZUJF, ki v 8. poglavju ureja tudi povračila stroškov in druge prejemke iz delovnega razmerja ter v 154. členu določa, da to poglavje velja za javne uslužbence in funkcionarje v državnih organih, upravah samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencijah, javnih skladih, javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih ter drugih osebah javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, torej v javnem sektorju. Hkrati pa ZUJF določa tudi, da so funkcionarji osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije s splošnimi volitvami, osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije izvršilne in sodne oblasti z izvolitvijo ali imenovanjem v Državnem zboru ali predstavniškem telesu lokalne skupnosti ter druge osebe, ki jih skladno z zakonom kot funkcionarje izvolijo ali imenujejo nosilci zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti. Javni uslužbenci so zaposleni, razen funkcionarjev, ki sklenejo delovno razmerje v javnem sektorju.

Upošteva se navedeno se torej povračila stroškov za poslance ne določajo skladno z ZDR-1, ampak skladno z ZUJF, ki ureja povračila stroškov in druge prejemke ter določa, da se za javne uslužbence in funkcionarje uporabi skupen pojem »zaposleni«, kar pomeni, da ZUJF ureja tudi

za funkcionarje regres za prehrano med delom, povračilo stroškov prevoza na delo in z dela ter druga povračila stroškov.

Regres za prehrano ZUJF ureja v 166. členu in določa, da pripada zaposlenemu za dan prisotnosti v višini 3,52 evra na dan. Skladno z zakonom torej poslancu, ki ni odsoten zaradi izrabe dopusta ali zaradi bolezni ali ne prejme dnevnice kot povračila stroškov prehrane na službeni poti, pripada za vsak dan prisotnosti oziroma opravljanja funkcije regres za prehrano.

ZUJF prav tako ureja povračilo stroškov prevoza na delo in z dela in v 168. členu med drugim določa, da povračilo stroškov prevoza na delo in z dela pripada zaposlenemu glede na razdaljo od kraja bivališča do delovnega mesta, če ta razdalja znaša več kot dva kilometra. Zaposlenemu pripada povračilo stroškov prevoza na delo in z dela v višini stroškov prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi. Če zaposleni nima možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, se mu prizna kilometrina v višini 8 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov.

ZUJF določa tudi, da se povračilo stroškov prevoza na delo in z dela podrobneje uredi s kolektivnimi pogodbami dejavnosti ali poklicev, kar je bilo za javne uslužbence urejeno s kolektivnimi pogodbami, ki so bile sklenjene po sprejetju ZUJF. Navedeni odstavek določa še, da se za javne uslužbence, za katere povračila stroškov prevoza na delo in z dela ne ureja kolektivna pogodba, in funkcionarje, povračilo stroškov podrobneje uredi z uredbo. Tako Uredba o povračilu stroškov prevoza na delo in z dela za funkcionarje med drugim določa, kdaj funkcionar in javni uslužbenec nimata možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, in sicer:

- če javni prevoz ne obstaja,
- če ga glede na delovni čas funkcionarja ali javnega uslužbenca ni možno uporabiti ali
- če bi uporaba javnega prevoza glede na vozni red in delovni čas funkcionarja ali javnega uslužbenca, ne upošteva časa trajanja vožnje, za funkcionarja ali javnega uslužbenca pomenila več kot eno uro dnevne časovne izgube v eno smer.

Na navedeno ureditev vlada opozarja v povezavi z vprašanji, ki jih je zastavil poslanec in se nanašajo na uporabo javnega prevoza. Vlada poudarja, da je izbira načina prihoda na delo in z delo tako za javne uslužbence kot za funkcionarje njihova odločitev, zakon in uredba ter kolektivne pogodbe pa so podlaga za obračun stroškov, ki se povrnejo. Glede na veljavno ureditev je torej možno v primerih, ko javni prevoz ni možen, že sedaj kot povračilo stroškov prevoza na delo in z dela izplačati kilometrino.

Glede vprašanja, ki se nanaša na kršitev delovnega prava v povezavi z delovnim časom, pa vlada odgovarja, da je organizacija dela v pristojnosti Državnega zbora. Ne glede na to ZDR-1 kot tudi Zakon o javnih uslužbencih vsebujeta določbe, ki za strokovne delavce omogočajo drugačno razporeditev delovnega časa, in sicer na način, da je možno v določenem obdobju zakonito delati več, vendar pa mora biti povprečje opravljenih ur v štirih ali šestih mesecih v povprečju enako številu ur, kot bi delali v enakomerno razporejenem delovnem času.

Vir: Ministrstvo za javno upravo

Vlada sprejela odgovor na pisno poslansko vprašanje Zmaga Jelinčiča Plemenitega v zvezi s premično kulturno dediščino

Vlada je sprejela odgovor na pisno poslansko vprašanje Zmaga Jelinčiča Plemenitega v zvezi s premično kulturno dediščino in ga pošlje Državnemu zboru.

Vprašanje Zmaga Jelinčiča Plemenitega o premični kulturni dediščini se nanaša predvsem na število zaposlenih in oddelku, ki se z nepremično kulturno dediščino ukvarja, višino sredstev za odkup nepremične kulturne dediščine, seznam premične kulturne dediščine.

Na Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije se s premično kulturno dediščino ukvarjajo na Restavratorskem centru, Centru za preventivno arheologijo ter delno tudi območne enote zavoda. Okvirno se na Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije 85 zaposlenih ukvarja s premično kulturno dediščino. Zavod se z odkupovanjem premične kulturne dediščine ne

ukvarja. Vsa nadaljnja vprašanja zadevajo predvsem muzeje in druge Javne zavode s področja kulturne dediščine.

Ministrstvo za kulturo ne odkupuje premične dediščine neposredno. Odkupi premične dediščine iz sredstev državnega proračuna so namreč namenjeni dopolnjevanju muzejskih zbirk. Predlog za odkup lahko predloži ali pooblaščen muzej, NUK ali arhiv.

Na namenski postavki za odkupe premične dediščine je razpoložljivih 287.500 EUR.

Ministrstvo za kulturo za posamezno leto objavi finančno poročilo, ki vključuje tudi sredstva za odkupe kulturne dediščine. Poročila so dostopna na spletni strani Ministrstva za kulturo http://mk.arhiv-spletisc.gov.si/si/storitve/porocila_in_podatki/letna_porocila/index.html

Za podatke o posamezni virtualni razstavi je pristojen muzej oz. institucija, ki je razstavo pripravila.

Muzeji, ki so vpisani v razvid muzejev pri Ministrstvu za kulturo, vodijo inventarno knjigo svojih zbirk. Del predmetov iz zbirk muzeji objavljajo na svojih spletnih straneh ali portalih museums.si in europeana.eu. Do podatkov o inventariziranih predmetih posamezniki lahko dostopajo skladno s predpisi.

Vir: Ministrstvo za kulturo

Odgovor na pisno poslansko vprašanje poslanca Zmaga Jelinčiča Plemenitega v zvezi z odločbo Ustavnega sodišča o Zakonu o tujcih

Poslanec Zmago Jelinčič Plemeniti je 25. oktobra 2019 na vlado naslovil pisno poslansko vprašanje v zvezi z odločbo Ustavnega sodišča o Zakonu o tujcih.

Vlada pojasnjuje, da institut varuha človekovih pravic pomeni neformalno obliko varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in nosilcev javnih pooblastil, ki ga določa prvi odstavek 159. člena Ustave Republike Slovenije pristojnosti in pooblastila Varuha človekovih pravic pa podrobneje ureja Zakon o varuhu človekovih pravic (ZVarCP). V zvezi s pristojnostmi Varuha človekovih pravic Vlada izpostavlja 3. člen ZVarCP, ki določa, da se varuh pri svojem delu ravna po določilih ustave in mednarodnih pravnih aktov o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, pri svojih intervencijah pa se lahko sklicuje tudi na načela pravičnosti in dobrega upravljanja.

Varuh človekovih pravic je samostojen in neodvisen organ, ki lahko skladno s pooblastilom iz pete alineje prvega odstavka 23.a člena Zakona o ustavnem sodišču (ZUstS) vloži zahtevo za oceno ustavnosti, če meni, da predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, nedopustno posega v človekove pravice ali temeljne svoboščine.

V zvezi z vprašanji in izpostavljeno odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije z dne 18. septembra 2019 s katero je Ustavno sodišče razveljavilo drugi, tretji in četrti stavek drugega odstavka ter tretji odstavek 10.b člena Zakona o tujcih pa Vlada meni, da so razlogi za odločitev razvidni iz same odločbe.

Vir: Ministrstvo za pravosodje

Odgovor na poslansko vprašanje Zmaga Jelinčiča Plemenitega v zvezi s stroški dela

V zvezi z poslanskim vprašanjem Zmaga Jelinčiča Plemenitega vlada odgovarja, da tako sodniki kot člani Državne revizijske komisije (DKOM) so funkcionarji in jih imenuje Državni zbor. Vendar se oba instituta razlikujeta že v samem temelju ureditve. Sodniki opravljajo sodniško funkcijo neposredno na podlagi Ustave, pri čemer gre za izvrševanje oblasti, vsebina sodniške funkcije pa obsega sojenje oziroma oblastno odločanje o sporih. DKOM pa je poseben,

neodvisen in samostojen državni organ, ki odloča o zakonitosti oddaje javnih naročil v vseh stopnjah postopka javnega naročanja in je sestavljena iz predsednika in štirih članov.

Delo člana DKOM je specializirano na ozko omejeno področje, pravdni sodnik pa odloča v sporih s celotnega področja civilnega prava. Pravdni sodnik mora v okviru svojega dela upoštevati časovne standarde, s katerimi se določa pričakovani čas opravljanja tipičnih procesnih dejanj, ocenjevanje njegovega dela pa se izvaja na podlagi Meril za kakovost dela sodnikov za oceno sodniške službe. Sodnikovo delo se preverja skozi oceno sodniške službe in skozi instančno sojenje, kar pa pri delovanju DKOM ni urejeno. DKOM mora v skladu z 68. in 69. členom Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja DZ vsako leto poročati o svojem delu. To je priložnost in možnost za podrobnejšo seznanitev o njihovem delu, poslovanju, številu zadev v obravnavi ter o stroških dela.

Vlada je pridobila podatke Vrhovnega sodišča, po katerih je v Republiki Sloveniji trenutno 266 okrožnih sodnikov. Povprečna bruto plača okrožnega sodnika je v juliju 2019 znašala 4.002,30 EUR, povprečna bruto plača zapisnikarja na okrožnih sodiščih pa je v juliju 2019 znašala 1.250,00 EUR.

Na DKOM je bilo julija 2019 zaposlenih 26 oseb. Za stroške dela (bruto plače) DKOM je bilo v letu 2018 namenjenih 802.122,00 EUR bruto. Bruto plača predsednika DKOM je v juliju 2019 znašala 4.622,00 EUR, bruto plača predsednika Okrožnega sodišča v Ljubljani pa je v juliju 2019 znašala 4.846,00 EUR.

Vir: Ministrstvo za pravosodje

Pisno poslansko vprašanje v zvezi s podporo Vladi Republike Severne Makedonije

Vlada je sprejela odgovor na pisno poslansko vprašanje poslanca Zmaga Jelinčiča Plemenitega v zvezi s podporo Vladi Republike Severne Makedonije in pojasnila, da se predstavniki Veleposlaništva Republike Slovenije v Skopju v okviru delovnih obveznosti srečujejo z različnimi predstavniki države gostiteljice in mednarodne skupnosti. Veleposlaništvo Republike Slovenije v Skopju tudi redno poroča o dogodkih v Republiki Severni Makedoniji.

Makedonski volivci, ki so se udeležili posvetovalnega referendumu, so z 91,4 odstotki potrdili podporo vstopu v EU in NATO ter sporazum z Grčijo. S tem je izjemna večina državljanov potrdila odločno voljo za trajno rešitev vprašanja imena, ki je desetletja bremenil odnose med sosednjima državama ter oviral napredek države na poti v evroatlantske povezave.

Vlada Severne Makedonije je sprejela paket predlogov zakonov s področja reforme pravosodja, boja proti korupciji in reforme obveščevalnih služb, poleg tega je dosegla pomemben napredek na področju odnosov s sosednjimi državami in pri reševanju odprtih vprašanj. Na podlagi teh ugotovitev in ponovnega priporočila Evropske komisije državam članicam Evropske unije za začetek pristopnih pogajanj s Severno Makedonijo, je predsednik vlade Marjan Šarec na zasedanju Evropskega sveta 17.-18. oktobra 2019, začetek pristopnih pogajanj podprl.

Glede aktualnega dogajanja vezanega na Specializirano javno tožilstvo, oziroma t.i. afero Reket, v katero je vpletena specializirana državna tožilka Katica Janeva, Republika Slovenija pričakuje, da bodo pristojni organi izvedli temeljito preiskavo. Preiskava bo obenem tudi preizkus učinkovitosti delovanja pravne države in verodostojnosti vlade.

Vir: Ministrstvo za zunanje zadeve

Odgovor na poslansko vprašanje Dušana Šiška v zvezi s kršitvami pravnega reda EU

Vlada je sprejela odgovor na poslansko vprašanje Dušana Šiška v zvezi s kršitvami pravnega reda EU.

V odgovoru je pojasnjeno, da Republika Slovenija do sedaj še ni prejela sodbe Sodišča EU, s katero bi ji bilo po 260. členu Pogodbe o delovanju EU naloženo plačilo denarne kazni in/ali pavšalnega zneska.

Nadalje so v odgovoru podane informacije o tem, koliko ima Republika Slovenija odprtih predsodnih postopkov in koliko odprtih sodnih postopkov ugotavljanja kršitev pravnega reda EU pred Sodiščem EU ter na katera področja se nanašajo.

Evropska komisija vodi zoper Republiko Slovenijo 51 postopkov ugotavljanja kršitev pravnega reda EU. Od tega je 33 postopkov v fazi uradnega opomina, 11 v fazi obrazloženega mnenja, za 4 zadeve je Evropska komisija že vložila tožbe, za 3 zadeve pa je že bila izdana ugotovitvena sodba Sodišča EU. V zvezi s slednjimi je Evropska komisija Republiko Slovenijo že zaprosila za predložitev ukrepov, sprejetih za izvršitev sodb, medtem ko je za eno zadevo izdala tudi uradni opomin v skladu z drugim odstavkom 260. člena Pogodbe o delovanju EU zaradi neizvršitve sodbe Sodišča EU.

Glede na področje, na katero se postopki ugotavljanja kršitev nanašajo, je pojasnjeno, da je 15 postopkov iz pristojnosti Ministrstva za okolje in prostor, 8 iz Ministrstva za pravosodje, 6 iz Ministrstva za finance, 6 iz Ministrstva za infrastrukturo, 5 iz Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, 4 iz Ministrstva za notranje zadeve, 4 iz Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, 1 iz Ministrstva za zdravje, 1 iz Ministrstva za javno upravo in 1 iz Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Vir: Služba vlade za zakonodajo

Vlada odgovorila na pobudo državnega svetnika za sistemsko rešitev problematike starajočega se prebivalstva

Vlada je na današnji seji sprejela odgovor na pobudo državnega svetnika Tomaža Horvata za sistemsko rešitev problematike starajočega se prebivalstva in zagotovitev ustreznega vira sredstev za financiranje programov in izgradnjo ustreznih nastanitvenih zmogljivosti za osebe z demenco.

Vlada odgovarja:

Država se na izzive, povezane z demografskimi spremembami, odziva s Strategijo dolgožive družbe (v nadaljnjem besedilu: Strategija), ki je bila sprejeta leta 2017. Namen Strategije je ozavestiti in spodbuditi najširši krog deležnikov s potrebo po odzivanju na izzive, ki jih pred nas postavlja staranje prebivalstva. Slovenija je s Strategijo dobila okvir za organizirano in sistematično pot odzivanja na izzive staranja prebivalstva.

Strategija izpostavlja ključne izzive, ki kažejo smer potrebnih prilagoditev in sprememb v štirih sklopih (stebrih):

- zaposlenost/delovna aktivnost (prilagoditve na trgu dela, vključno z izobraževanjem in usposabljanjem, spodbujanje priseljevanja tuje delovne sile);
- samostojno, zdravo in varno življenje vseh generacij (sistemi socialne zaščite, dostopnost do zdravstvenih storitev in dolgotrajne oskrbe, skrb za zdravje, zmanjševanje neenakosti v zdravju);
- vključenost v družbo (medgeneracijsko sodelovanje, prostovoljstvo, uporaba IKT za komunikacijo, preprečevanje diskriminacije in nasilja v družbi, politično udejstvovanje);
- oblikovanje okolja za aktivnost v celotnem življenjskem obdobju (prilagoditve v gospodarstvu, prilagoditve bivalnih razmer ter prometne ureditve s podporo IKT in tehnoloških rešitev).

Za doseganje ciljev, ki prispevajo h kakovosti življenja starejših, so pomembni tudi naslednji strateški dokumenti pristojnih resorjev: Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013–2020, Strategija za obvladovanje demence v Sloveniji do leta 2020, Resolucija o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2016–2025 »Skupaj za družbo zdravja«, Resolucija o nacionalnem programu duševnega zdravja 2018–2028.

Staranje prebivalstva postaja pomemben izziv tudi za Slovenijo. Najhitreje se povečuje starostna skupina nad 80 let, ki potrebuje večji obseg dolgotrajne oskrbe. V tej starostni skupini tudi največ starejših zbolijo za demenco. Bolezen močno obremeni celotno družino in otežuje usklajevanje družinskega in poklicnega življenja. Zavedamo se, da je zagotavljanje raznolikih storitev in drugih oblik pomoči pomembno za zagotavljanje kakovosti življenja oseb z demenco in v veliko pomoč njihovim svojcem.

Pri oskrbi oseb z demenco smo v preteklih letih naredili pomembne premike pri prilagajanju storitev osebam z demenco in uvajanju novih konceptov dela, ki so v večji meri usmerjeni v posameznika in njegove potrebe. Da bi zagotovili primerljivo obravnavo oseb z demenco v vseh domovih, smo v sodelovanju s Skupnostjo socialnih zavodov Slovenije že leta 2011 pripravili Usmeritve za delo z osebami z demenco v institucionalnem varstvu starejših.

S cilji Resolucije o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013–2020 smo se zavezali širiti ponudbo storitev v skupnosti, saj je tudi želja starejših, da čim dlje ostanejo doma. Ker pa doma živi tudi vse več uporabnikov z demenco (predvsem v začetnih stadijih demence), je treba zagotoviti prilagoditve teh storitev njihovim potrebam, hkrati pa razviti še nove oblike pomoči za osebe z demenco in njihove svojce v domačem okolju.

Pomemben del ponudbe za starejše v domačem okolju, ki jo sofinancira Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZ), so tudi socialnovarstveni programi, ki pomembno prispevajo k osveščanju in izobraževanju o demenci ter podpori svojcem, v smislu ponudbe svetovalnih in informacijskih pisarn, skupin za samopomoč in drugih oblik pomoči.

Staranje prebivalstva in pomanjkanje storitev v skupnosti se vse bolj odraža tudi v pomanjkanju mest v institucionalnem varstvu starejših. Domovi poskušajo v mejah možnosti prilagajati svoje zmogljivosti vse večjim potrebam po namestitvi oseb z demenco in ponujajo vse več prilagojenih enot.

V okviru javnih zavodov sta bili med zadnjimi odprti enoti za osebe z demenco v DSO Škofja Loka in v Domu Nine Pokorn Grmovje. Glede dodatnih zmogljivosti MDDSZ v letu 2019 sofinancira gradnjo nove enote Doma upokojencev Center ob Regentovi cesti v Ljubljani, kjer bo na voljo dodatnih 44 mest za stanovalce z demenco. Dom upokojencev Postojna v letošnjem letu vzpostavlja dve gospodinjstvi skupini za stanovalce z demenco za skupno 24 oseb, Dom Lukavci pa varovani oddelek za 12 oseb. Vzpostavitev varovanega oddelka za stanovalce z demenco za skupno 12 oseb je v prihodnjem letu predvidena tudi v Obalnem domu upokojencev Koper.

Sicer pa se večina dodatnih zmogljivosti zagotavlja s podelitvijo koncesij za opravljanje institucionalnega varstva v domovih za starejše. Na podlagi razpisa, objavljenega v letu 2017, so bile podeljene koncesije za skupno 928 mest v domovih za starejše v dveh delih, s takojšnjim začetkom in z odložnim pogojem začetka izvajanja dejavnosti, od tega bo za demenco namenjenih 380 mest.

Širitev storitev v skupnosti za osebe z demenco pa bomo zagotavljali tudi s pomočjo sredstev Evropske unije programskega obdobja 2014–2020.

Strategija za obvladovanje demence v Sloveniji do leta 2020 je določila tri glavne cilje: zgodnjo diagnozo bolezni, dostopnost do obravnave in zdravljenje z antidementivi in vzpostavitev usklajene podpore osebam z demenco, njihovim družinam in oskrbovalcem. Ministrstvo za zdravje je v letih 2017–2018 namenilo posebno pozornost izobraževanju in usposabljanju strokovnjakov ter formalnih in neformalnih skrbnikov oseb z demenco. Namen razpisa je bil krepitev zmogljivosti in kompetence strokovnih delavcev in sodelavcev v verigi oskrbe za osebe z demenco v različnih okoljih, osveščanje posameznih poklicnih in drugih ciljnih skupin v lokalnem okolju za oblikovanje oseb z demenco prijaznega okolja in zmanjševanje razlik med posameznimi slovenskimi regijami. Izobraževanja so se izvajala v vseh regijah, za zdravnike in strokovne delavce v verigi zdravstvene oskrbe oseb z demenco ter tudi za strokovne delavce v verigi oskrbe za osebe z demenco pri izvajalcih socialnovarstvenih storitev, neformalne oskrbovalce in druge deležnike v verigi oskrbe za osebe z demenco v domačem okolju. Udeležba na programih izobraževanja in osveščanja je presegla pričakovanja in odzivi

udeležencev so bili zelo pozitivni, zato Ministrstvo za zdravje namerava nadaljevati tovrstne programe izobraževanj in usposabljanj, veliko pozornosti pa bo posvetilo tudi usklajevanju strokovnih smernic in kliničnih poti obravnave oseb z demenco ter izdelavi protokolov medsebojnega sodelovanja različnih služb. Navedeno bo upoštevano v novi Strategiji za obvladovanje demence v Sloveniji 2020–2030, ki bo sledila usmeritvam Svetovne zdravstvene organizacije.

Vlada se je v Koalicijskem sporazumu za mandatno obdobje 2018–2022 zavezala k vzpostavitvi samostojnega, integriranega in vzdržnega sistema dolgotrajne oskrbe, ki bo posameznikom in družinam omogočal svobodno izbiro oblike oskrbe s kakovostnimi socialnimi in zdravstvenimi storitvami ter primerljive pravice za primerljive potrebe.

Ministrstvo za zdravje sledi zavezam Koalicijskega sporazuma in v sodelovanju z drugimi resorji nadaljuje potrebne aktivnosti v povezavi s pripravo predloga zakona. Predlogi sistemskih rešitev gredo v smeri povezav in nadgradnje obstoječih ureditev ter v smeri, da predlogi rešitev sledijo mednarodni definiciji dolgotrajne oskrbe, ki je v skladu z mednarodno definicijo sistema zdravstvenih računov opredeljena kot niz storitev oziroma pravic, ki jih potrebujejo osebe, ki so zaradi posledic bolezni, starostne oslabelosti, poškodb, invalidnosti, pomanjkanja ali izgube intelektualnih sposobnosti v daljšem časovnem obdobju odvisne od pomoči drugih oseb pri opravljanju osnovnih in podpornih opravil.

V skladu z Normativnim delovnim programom Vlade Republike Slovenije za leto 2019 bo predlog zakona o dolgotrajni oskrbi posredovan v državni zbor v letu 2020.

Vir: Ministrstvo za zdravje

Vlada o Poročilu o realizaciji zaposlitev na podlagi povečanja dovoljenega števila zaposlenih v Skupnem kadrovskem načrtu (SKN) organov državne uprave

Vlada se je seznanila s Poročilom o realizaciji zaposlitev na podlagi povečanja dovoljenega števila zaposlenih v Skupnem kadrovskem načrtu (SKN) organov državne uprave za leto 2019 po četrtem odstavku 60. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 (ZIPRS1819).

V skladu s 60. členom ZIPRS1819 neposredni uporabniki proračuna države in posredni uporabniki proračuna države ter občin pripravijo kadrovski načrt za leti 2018 in 2019 tako, da dovoljeno število zaposlenih ne sme presegati dovoljenega števila zaposlenih določenega v kadrovskih načrtih za leto 2017. Ne glede na navedeno lahko vlada v skladu s četrtem odstavkom 60. člena ZIPRS1819 ob predhodnem soglasju Ministrstva za finance in Ministrstva za javno upravo, v izjemnih primerih odloči, da se dovoljeno število zaposlenih v skupnem kadrovskem načrtu državnih organov v letih 2018 in 2019 poveča za največ en odstotek in za največ dodatnih 10 zaposlitev za izvajanje ukrepov Sklada za podnebne spremembe, na ministrstvu, pristojnem za okolje, ter za največ dodatnih 10 zaposlitev na Inšpektoratu Republike Slovenije za delo. Za zaposlitve iz tega odstavka mora organ državne uprave zagotoviti sredstva za stroške dela v okviru sredstev za stroške dela v svojem finančnem načrtu.

Poročilo je pripravljeno na podlagi poročanj organov državne uprave o realizaciji zaposlitev na podlagi povečanja dovoljenega števila zaposlenih v Skupnem kadrovskem načrtu (SKN) organov državne uprave za leto 2019, v skladu s sklepi Vlade Republike Slovenije z dne 11.7.2019, 3. točka.

Poročilo o realizaciji zaposlitev na podlagi povečanja dovoljenega števila zaposlenih v Skupnem kadrovskem načrtu (SKN) organov državne uprave za leto 2019 po četrtem odstavku 60. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 (11.7.2019, 3. točka), Novo gradivo št. 1, je pripravljeno z upoštevanjem pripombe Ministrstva za pravosodje, zaradi popravka okrajšave naziva Uprave za probacijo (pravilno UPRO) ter pripombe Službe Vlade RS za zakonodajo glede navajanja pravne podlage v gradivu (črtanje petega odstavka 60. člena ZIPRS1819).

Ministrstvo za javno upravo na podlagi prejetih poročanj organov državne uprave ugotavlja, da so bile dodeljene povečane zaposlitve za leto 2019 v večini že realizirane ali pa njihova realizacija še poteka, zato meni, da trenutno ni razlogov za ponovno prerazporejanje kvot med organi državne uprave.

Vir: Ministrstvo za javno upravo

Zavržen predlog za razveljavitev odločbe Ministrstva za okolje in prostor

Vlada je izdala sklep, s katerim se zavrže predlog MM SVTK, družba za signalnovarnostne in telekomunikacijske naprave, d.o.o., za razveljavitev odločbe Ministrstva za okolje in prostor št. z dne 29. 8. 2019 po nadzorstveni pravici.

Predlagatelj MM SVTK, družba za signalnovarnostne in telekomunikacijske naprave d.o.o. je predlagala razveljavitev odločbe Ministrstva za okolje in prostor po nadzorstveni pravici, ker je mnenja, da je bil z izdajo odločbe očitno prekršen materialni zakon. Ministrstvo za okolje in prostor je z izpodbijano odločbo v pritožbenem postopku odpravilo sklep Upravne enote Ljubljana in odločilo, da se v odločbi navedenim etažnim lastnikom objekta Prijateljeva 1, Ljubljana, prizna status stranskega udeleženca v postopku izdaje uporabnega dovoljenja za stanovanjsko poslovni objekt »Tribuna« na Prulah.

Predlog MM SVTK za razveljavitev odločbe ministrstva je bilo treba zavreči, saj z izdajo odločbe ministrstva materialni predpis ni bil prekršen, ker se je odločalo o procesnem vprašanju statusa stranke oziroma stranskega udeleženca in ne o materialno pravnem vprašanju.

Vir: Ministrstvo za okolje in prostor

Imenovanje članov v svet javnega zavoda Geodetskega inštituta Slovenije

Vlada je v svet javnega zavoda Geodetskega inštituta Slovenije z dnem 22. 11. 2019 imenovala naslednje člane, in sicer: Barbaro Radovan, Ministrstvo za okolje in prostor, mag. Jurija Režka, Geodetska uprava Republike Slovenije, Mag. Sonjo Urankar, Finančni urad Republike Slovenije, Alenko Rotter, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Vojmirja Drašlerja, Ministrstvo za infrastrukturo in dr. Bojana Stoparja, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo.

Člani sveta so po poteku mandata lahko ponovno imenovani na to funkcijo.

Vir: Ministrstvo za okolje in prostor

Sklep o imenovanju članov sekretariata Sveta za nacionalno varnost

Vlada je na današnji seji na podlagi prvega odstavka 5. in prvega odstavka 16. člena Odloka o Svetu za nacionalno varnost sprejela sklep, s katerim je imenovala člane sekretariata Sveta za nacionalno varnost.

V sekretariat Sveta za nacionalno varnost so bili imenovani:

1. dr. Damir Črnčec, državni sekretar v Kabinetu predsednika vlade, pristojen za nacionalno varnost, vodja SSNAV,
2. mag. Rajko Kozmelj, direktor Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, namestnik vodje SSNAV,
3. Stojan Tramte, generalni sekretar vlade,
4. mag. Dobran Božič, državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve,
5. mag. Nataša Dolenc, državna sekretarka Ministrstva za obrambo,
6. mag. Sandi Čurin, državni sekretar Ministrstva za notranje zadeve,
7. mag. Saša Jazbec, državna sekretarka Ministrstva za finance,

8. Gregor Strojín, državni sekretar Ministrstva za pravosodje,
9. mag. Bojan Kumer, državni sekretar Ministrstva za infrastrukturo,
10. dr. Uroš Svete, v. d. direktorja Uprave Republike Slovenije za informacijsko varnost,
11. Igor Eršte, v. d. direktorja Urada Vlade Republike Slovenije za varovanje tajnih podatkov,
12. mag. Tatjana Bobnar, generalna direktorica Policije,
13. gen. maj. Alenka Ermenc, načelnica Generalštaba Slovenske vojske,
14. Dejan Matijevič, generalni direktor Obveščevalno-varnostne službe Ministrstva za obrambo,
15. Srečko Šestan, poveljnik Civilne zaščite Republike Slovenije in
16. Rado Fele, direktor Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

Vir: Kabinet predsednika vlade

Sklep o imenovanju nacionalnega koordinatorja za preprečevanje terorizma in nasilnega ekstremizma

Vlada je na današnji seji Zorana Klemenčiča razrešila dolžnosti nacionalnega koordinatorja za boj proti terorizmu.

Hkrati je vlada z dnem 22. 11. 2019 na mesto nacionalnega koordinatorja za preprečevanje terorizma in nasilnega ekstremizma imenovala mag. Rajka Kozmelja, direktorja Slovenske obveščevalno-varnostne agencije.

Nacionalni koordinator za boj proti terorizmu je bil prvič imenovan junija 2004 zaradi potrebe po kakovostni koordinaciji protiteroristične dejavnosti in učinkovitejšega delovanja proti mednarodnemu terorizmu. Ker je bila Sova kot osrednja obveščevalna in varnostna služba nosilec protiterorističnega delovanja, je bil za nacionalnega koordinatorja imenovan direktor Sove.

Vlada je Zorana Klemenčiča imenovala na mesto nacionalnega koordinatorja za boj proti terorizmu s sklepom, št. 50102-1/2017/2 z dne 19. 1. 2017. Glede na to, da je bil Zoran Klemenčič razrešen s položaja direktorja Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, ga je vlada razrešila tudi dolžnosti nacionalnega koordinatorja za boj proti terorizmu, ter hkrati, v skladu z Odlokom o Svetu za nacionalno varnost (Uradni list RS, št. 64/19), na mesto nacionalnega koordinatorja za preprečevanje terorizma in nasilnega ekstremizma imenovala predstojnika Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, mag. Rajka Kozmelja.

Vir: Generalni sekretariat vlade

Vlada imenovala vršilko dolžnosti direktorice Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa

Vlada je izdala odločbo, s katero se Vesna Marinko, mag., z dnem 25. 11. 2019 imenuje za vršilko dolžnosti direktorice Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa. Imenovanje traja do imenovanja direktorja Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa po izvedenem natečajnem postopku, vendar največ za šest mesecev oziroma najdlje do 24. 5. 2020.

Vir: Ministrstvo za infrastrukturo